

መጽሐፈ ዳንኤል - ቁጥር 4 ያደ አንድ

በመለኪያ።

Jeff Pippenger

2023-12-16

እኛ በኢሳይያስ ምዕራፍ 4 ያደ ሰባት እየተመራን ነው፤ ምክንያቱም ለሚቀጥሉት የኢሳይያስ ምዕራፎች ዐውድን ያቋቁማል። እነዚያ የሚቀጥሉት ምዕራፎች የኋለኛውን ዝናብ ትክክለኛው መጽሐፍ ቅዱሳዊ ሥርዓት መሆኑን ያሳያሉ። ይህ ሥርዓት በሚታወቅና በሚተገበር ጊዜ፣ ተቀባይነት ካገኘ ተመጣጣኝ ልምምድ የሚያመጣ ትንቢታዊ መልእክትን ይገልጣል።

በ2001 ዓ.ም. ሴፕቴምበር 11 ቀን፣ ለቀድሞው የእግዚአብሔር ቃል ኪዳን ሕዝብ፣ ማለትም ሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ሕዝብ ሊዘመርላቸው የሚገባው መዝሙር ይህ ነው፤ እነርሱ እንደ እግዚአብሔር ሕዝብ እየተሻገሩ ነው። ምክንያቱም እግዚአብሔር የወይን ቦታው እንዲያፈራ ያሰበውን ፍሬ አላፈሩም። ይህ መዝሙር በቃል ኪዳን ግንኙነት ላይ የተመሠረተ ሊሆን ነበር፤ ይህም እግዚአብሔር በተከለው የወይን ቦታ እንዲሁም በ1863 የመሰናክል ድንጋዩን በመጣላቸው የተወከለ ነበር። በ1856 ሎዶቅያ ሆነው ነበር፤ ለሰባት ዓመታትም፣ ወይም “ሰባት ዘመናት”፣ ወይም ሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ቀናት፣ እግዚአብሔር መግቢያ ፈለገ፤ እነርሱ ግን በ1863 በፊቱ በሩን ዘጉበት።

ከ2001 ዓ.ም. ሴፕቴምበር 11 ጀምሮ፣ በእሁድ ሕግ ጊዜ ከእርሱ አፍ ሙሉ በሙሉ ከመተፋታቸው በፊት እስራት ለመሆን በጥቅል እየታሰሩ ነው። ከ2001 ዓ.ም. ሴፕቴምበር 11 ጀምሮ ለአድቪንቲስት ሊዘመር የሚገባው መልእክት የሎዶቅያ መልእክት ነው፤ ይህም የወይን ቦታ መልእክት ሲሆን፣ “ለማየት” እና “ለመቅመስ” የከበረውን ድንጋይ ለመቀበል የማይፈቅዱትን ሁሉ የሚያደናቅፍና የሚያደቅቅ የመሰናክል ድንጋይ ይዟል። በኢሳይያስ ክፍል ውስጥ ለሎዶቅያውያን የተሰጠው ተስፋ ማንኛውም ይህን የመጨረሻ ማስጠንቀቂያ ለመቀበል የሚመርጥ አድቪንቲስት፣ ከክርስቶስ “ኃይል ይይዛል” ዘንድ፣ እንዲሁም “ከ” ክርስቶስ “ጋር ሰላም ያደርግ” ዘንድ አሁንም ጊዜ እንዳለው ነው፤ ምክንያቱም ክርስቶስ ከእነርሱ ጋር “ሰላም ለማድረግ” አሁንም ፈቃደኛ ነው። ነገር ግን በእኩለ ሌሊት ጩኸት፣ በቅርቡ ከሚመጣው የእሁድ ሕግ ትንሽ በፊት፣ ያ እድል ለዘላለም ያበቃል።

በ2001 ዓ.ም. መስከረም 11 የጀመረው የጊዜ ዘመን ውስጥ፣ እግዚአብሔር “ቀድሞ ሕዝብ ያልነበሩትን”፣ “ከደረቅ መሬት የወጣ ሥር” የሆኑትን፣ “ሥር እንዲሰዱ”፣ “እንዲያብቡና እንዲበቅሉ”፣ የዓለምንም ፊት በፍሬ እንዲሞሉ” ተስፋ ሰጠ። የእሴይን ሥር እንዲያብቡና እንዲበቅል የሚያደርገው የኋለኛው ዝናብ ነው፤ ምክንያቱም ያብብና ይበቅል ዘንድ የተወሰነው ያ ሥር በትንቢታዊ መልኩ ከፍ የሚደረግ ዓላማ ነው፣ ያ ዓላማም የእሴይ ሥር ነው።

በዚያም ቀን ለሕዝቦች ምልክት ሆኖ የሚቆም የእሴይ ሥር ይኖራል፤ አሕዛብም ወደ እርሱ ይፈልጋሉ፤ ማረፊያውም ክብራማ ይሆናል። ኢሳይያስ 11፡10።

የኋለኛው ዝናብ ከሴፕቴምበር 11፣ 2001 ጀምሮ የእሴይ ሥር እንዲያብቡና እንዲበቅል አደረገ፤ እናም በቅርቡ በሚመጣው የእሁድ ሕግ ጊዜ ይህ ሥር ምድርን ሁሉ በፍሬ ይሞላታል። በኢሳይያስ ምዕራፍ 4 ያደ ሰባት ውስጥ ያለው የእሁድ ሕግ በዳንኤል መጽሐፍ ምዕራፍ አንድ እስከ ሦስት ድረስ ደግሞ የተወከለው ተራማጅ ታሪክ ነው። የኋለኛው ዝናብ መርጫት የጀመረው በሴፕቴምበር 11፣ 2001 በሦስተኛው ወቅት የእስልምና መለቀቅና ከዚያ በኋላ በወዲያው መገደብ ምክንያት አሕዛብ በተቆጡ ጊዜ ነበር።

«እዚህ የተጠቀሰው “የዚያ የመከራ ዘመን መጀመሪያ” መቅሰፍቶቹ መፍሰስ ሲጀምሩ የሚሆነውን ጊዜ አይመለከትም፤ ነገር ግን ክርስቶስ በመቅደሱ ውስጥ ሳለ እነርሱ ከመፍሰሳቸው ጥቂት ቀደም ያለውን አጭር ጊዜ ይመለከታል። በዚያን ጊዜ፣ የድነት ሥራ በመዘጋት ላይ ሳለ፣ መከራ በምድር ላይ ይመጣል፤ አሕዛብም ይቆጣሉ፣ ሆኖም የሦስተኛውን መልአክ ሥራ እንዳያግዱ ተገድበው ይያዛሉ። በዚያን ጊዜ “የኋለኛው ዝናብ” ወይም ከጌታ ፊት የሚመጣው መታደስ ይመጣል፤ ይህም ለሦስተኛው መልአክ ታላቅ ድምፅ ኃይል ለመስጠትና ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች በሚፈስሱበት ዘመን ቅዱሳንን ለመቆም ለማዘጋጀት ነው።» Early Writings, 85.

በዚህ ክፍል ውስጥ እህት ዋይት ድነት ገና ክፍት የሆነበት አጭር ዘመን እንዳለ በግልጽ ታብራራለች። እርሷ የምትናገረው “የመከራ ጊዜ” ምሕረት ዘመን ሙሉ በሙሉ ሲዘጋ ከዚያ በኋላ ከሚጀምረው ከታላቁ የመከራ ጊዜ የተለየ ነው። በአድቪንቲዝም ውስጥ ሚካኤል ሲቆም ከሚጀምረው ከታላቁ የመከራ ጊዜ ጋር በተያያዘ በትክክል “ትንሹ የመከራ ጊዜ” ተብሎ ይጠራል። “ትንሹ የመከራ ጊዜ” በቅርቡ በሚመጣው የእሑድ ሕግ ብሔራዊ ጥፋት መጀመርን ይወክላል፤ እናም ምሕረት ዘመን እስኪዘጋ ድረስ ይቀጥላል።

ከሴፕቴምበር 11, 2001 ጀምሮ እስከ እሁድ ሕግ ድረስ ባለው ታሪክ ውስጥ፣ የአድቪንቲዝም የመጨረሻ መንጻትና ፍርድ በኋለኛው ዝናብ “መርጫት” ወቅት እየተካሄደ እንደሆነ ተስሏል። ይህም የኋለኛው ዝናብ፣ እርሱም “ማደስ” ደግሞ የሆነው፣ እንደ “መርጫት” የሚጀምርበት፣ ነገር ግን በእሁድ ሕግ ላይ ወደ ሙሉ መፍሰስ የሚገሰግስበት ጊዜ ነው። በዚያ ዘመን፣ የሦስተኛው ወዶ እስልምና አሕዛብን የሚያስቆጣበት ጊዜ ሲጀምር፣ ኋለኛው ዝናብ መውረድ ይጀምራል፤ አንዳንዶችም ኋለኛውን ዝናብ ያውቁታልና ይቀበሉታል፣ አንዳንዶች ግን ኋለኛውን ዝናብ አያውቁትም። አንዳንዶች አንድ ነገር እየተከናወነ እንዳለ ያስተውላሉ፣ ነገር ግን ምን እንደሆነ አያስተውሉትም፣ ራሳቸውንም በእርሱ ላይ ያጠናክራሉ።

“ብዙዎች የቀደመውን ዝናብ በታላቅ መጠን ለመቀበል አልቻሉም። እግዚአብሔር እንዲህ አድርጎ ለእነርሱ ያዘጋጀውን ጥቅም ሁሉ አላገኙም። ይህ ጉድለት በኋለኛው ዝናብ እንደሚሞላ ይጠበቃል። ከጾጋ እጅግ የበለጸገ ብዛት በሚሰጥበት ጊዜ ልባቸውን ከፍተው ሊቀበሉት ያስባሉ። እጅግ አስፈሪ ስህተት እየሠሩ ነው። እግዚአብሔር ብርሃኑንና እውቀቱን በመስጠት በሰው ልብ የጀመረው ሥራ ያለማቋረጥ ወደ ፊት መቀጠል አለበት። እያንዳንዱ ሰው የራሱን አስፈላጊነት ማስተዋል አለበት። ልብ ከማናቸውም ርኩሳት ሁሉ ባዶ ሆኖ ለመንፈስ ቅዱስ ማደሪያነት እንዲጸዳ ያስፈልጋል። ቀደምት ደቀ መዛሙርት በኃጢአት መናዘዝና መተው፣ በትጉህ ጸሎት፣ እንዲሁም ራሳቸውን ለእግዚአብሔር በመቀደስ በዴንጤቆስጤ ቀን የመንፈስ ቅዱስን መፍሰስ ለመቀበል ተዘጋጁ። ዛሬም ያው ሥራ፣ ነገር ግን በከፍተኛ ደረጃ፣ መደረግ አለበት። በዚያን ጊዜ የሰው ወኪል በረከቱን መለመን ብቻ ነበረበት፣ ጌታም ስለ እርሱ ያለውን ሥራ እስኪፈጽም ድረስ መጠበቅ ነበረበት። ሥራውን የጀመረው እግዚአብሔር ነው፣ ሰውንም በኢየሱስ ክርስቶስ ፍጹም እያደረገ ሥራውን ይፈጽማል። ነገር ግን በቀደመው ዝናብ የተመሰለውን ጾጋ ችላ ማለት ፈጽሞ ሊኖር አይገባም። ያላቸውን ብርሃን በሕይወታቸው የሚፈጽሙ ብቻ የሚበልጥ ብርሃን ይቀበላሉ። ንቁ የክርስቲያን በጎ ምግባሮችን በማሳየት በየቀኑ ወደ ፊት ካልተራመድን፣ በኋለኛው ዝናብ ውስጥ የመንፈስ ቅዱስን መገለጫች አናውቅም። በዙሪያችን ባሉ ልቦች ሁሉ ላይ ሊወርድ ይችላል፣ እኛ ግን አናስተውለውም ወይም አንቀበለውም።” Testimonies to Ministers, 506, 507.

የኋለኛው ዝናብ አሁን እየወረደ ነው፤ እርሱን የሚያውቁ እና ስለዚህ የሚቀበሉት አሉ፣ የማያውቁትም አሉ፣ ስለዚህም አይቀበሉትም። የኋለኛው ዝናብ እንዲቀበል መታወቅ አለበት። የኋለኛው ዝናብ ብቻ ልምምድ አይደለም፤ እርሱ በመልእክት የሚመነጭ ልምምድ ነው፣ ነገር ግን መልእክቱ እርሱን ለማቋቋም ትክክለኛው ዘዴ በስራ ላይ ሲውል ብቻ ሊቀበል ይችላል። የኋለኛውን ዝናብ መልእክት የሚያቋቁመውን ዘዴ ሳያውቁ፣ በዳንኤልና በራእይ መጻሕፍት ውስጥ ተቀምጠው በተገለጹት የመንግሥታት መነሳትና መውደቅ የተወከሉትን ትንቢታዊ ትምህርቶች መረዳት ማለት ዳር ዳር የማይቻል ነው።

ለዓለም የሚሰቀለው ሰንደቅ በኢሳይያስ “የእሴይ ሥር” ተብሎ ተለይቶ ይገለጻል፤ በሃያ ሰባተኛውም ምዕራፍ “ከያዕቆብ የሚመጡት” “ሥር ይሰዳሉ”። “የእሴይ ሥር” የሆኑት በዚያም “እስራኤል” ተብለው ተለይተዋል፤ እነርሱም በመጀመሪያ የሚያብቡና የሚያበቅሉ ሲሆኑ፤ ከዚያ በኋላ ዓለሙን በፍሬ የሚሞሉ ናቸው። ተፈጥሮ ሕጎች ከትንቢት ሕጎች ጋር አይቃረኑም፤ ምክንያቱም ተፈጥሮንም ሆነ ትንቢትን ያመነጨው አንድ እና ያው ሕግ ሰጪ ነው። አንድ ተክል ፍሬ ከማፍራቱ በፊት፣ በቅጠል ቡቃያዎቹ እንደሚታይ ከድብቅ ዕረፍት ሁኔታው አስቀድሞ መውጣት አለበት፤ ከዚያም አበባዎቹ ይከተላሉ። “የእሴይ ሥር” የሆነችው መንፈሳዊት እስራኤል ዝናብ በደረጃ የሚጨምር መፍሰስ ትቀበላለች። ይህም በ“መርጫት” ይጀምራል፤ በሰንደቁም የቀረበው ፍሬ ዓለሙን ሲሞላ ወደ ሙሉ መፍሰስ ይጨምራል።

በኢሳይያስ ምዕራፍ ሃያ ሰባት፣ የዝናቡ መርጫት መጀመሪያ ነጥብ ቡቃያዎቹ “ሲያፈሩ” እንደሚከናወን ተመልክቶ ቀርቧል። መጀመሪያ “ሲያፈሩ” ጊዜ፣ ዝናቡ “በመጠን” እንደሚፈስ ይለያል። “ሲያፈሩ፣ በመጠን።” በሴፕቴምበር 11, 2001 የኋለኛው ዝናብ መርጫት “በመጠን” መፍሰስ ጀመረ፤ ምክንያቱም በዚያ ጊዜ ስንዴና እንክርዳድ፣ ወይም ጥበበኞቹና ሰነፎቹ አሁንም ተቀላቅለው ነበር።

“መላውን ምድር በክብር የሚያበራው የእግዚአብሔር መንፈስ ታላቅ መፍሰስ፣ ከእግዚአብሔር ጋር አብረው ሠራተኞች መሆን ማለት በልምድ የሚያውቁ የበሩ ሕዝብ እስኪኖረን ድረስ አይመጣም። ለክርስቶስ አገልግሎት ፍጹምና ሙሉ ልብ ያለው መቀደስ ሲኖረን፣ እግዚአብሔር ይህን እውነታ መንፈሱን ያለ መጠን በማፍሰስ ያረጋግጣል፤ ነገር ግን ከቤተ ክርስቲያን ትልቁ ክፍል ከእግዚአብሔር ጋር አብረው ሠራተኞች ካልሆኑ ይህ አይሆንም። ራስ ወዳድነትና ራስን መደሰት እንዲህ በግልጽ ሲታይ፣ በቃል ቢገለጽ የቃዩንን መልስ—‘እኔ የወንድሜ ጠባቂ ነኝ?’—የሚገልጽ መንፈስ ሲነግሥ፣ እግዚአብሔር መንፈሱን ማፍሰስ አይችልም። ለዚህ ዘመን ያለው እውነት፣ በሁሉም አቅጣጫ እየበዙ የሚሄዱት ምልክቶች፣ የሁሉ ፍጻሜ ቀርቦአል ብለው የሚመሰክሩት፣ እውነቱን እናውቃለን የሚሉትን የተኙ ኃይሎች ለማንቃት በቂ ካልሆኑ፣ ያበራላቸው የነበረውን ብርሃን በሚመጥን መጠን ጨለማ እነዚህን ነፍሳት ይወርሳቸዋል። በመጨረሻው የሂሳብ ቀን ለግዴላሽነታቸው በእግዚአብሔር ፊት ሊያቀርቡት የሚችሉት እንኳ የምክንያት ጥላ የለም። ለምን በእግዚአብሔር ቃል ቅዱስ እውነት ብርሃን እንዳልኖሩና እንዳልሄዱ እንዲሁም እንዳልሠሩ፣ በዚህም በአካሄዳቸው፣ በርኅራኄያቸውና በቅንዓታቸው፣ በኃጢአት ጨለማ ለተሸፈነው ዓለም የወንጌል ኃይልና እውነተኛነት ሊከራከር የማይችል መሆኑን ለመግለጥ ስላልቻሉ፣ የሚያቀርቡት ምክንያት አይኖርም።” Review and Herald, July 21, 1896.

ኢሳይያስ ሃያ ሰባት የኋለኛው ዝናብ መፍሰስ መጀመሪያ ታሪክን ይለያል፤ ሥሩ ከደረቀ ምድር በቅሎ ከሚወጣበት ጊዜ ጀምሮ፣ ከዚያም ምድር በፍሬ ሁሉ እስክትሞላ ድረስ። ምዕራፉም “በልክ፣ በበቀለ ጊዜ ከእርስዎ ጋር ትከራከራለህ” ብሎ ይገልጻል። ኋለኛው ዝናብ እንደ “ነጠብጠብ ርጫት” በሚለካበት ጊዜ፣ እህት ዋይት እንዲህ ትላለች፡- ኋለኛው ዝናብ “በዙሪያችን ባሉ ልቦች ሁሉ ላይ እየወረደ ሊሆን ይችላል፤ እኛ ግን አናስተውለውም ወይም አንቀበለውም።”

ይህን በማድረግ የዝናቡን መውረድ የሚያውቁና የማያውቁ ሰዎች የተቀላቀሉበትን ቤተ ክርስቲያን ትገልጻለች። በቀደመው ንባብ ውስጥ፣ እግዚአብሔር የኋለኛውን ዝናብ ያለ መጠን ሲያፈስ ይህ የጠቢባንና የሰነፎች ድንግልናዎች ቅልቅል ከእንግዲህ ወዲያ እንደማይኖር እንደሚያመለክት ትገልጻለች፤ እንዲህ ብለ ስትናገር፡- “ለክርስቶስ አገልግሎት ፍጹምና ሙሉ ልብ ያለው መቀደስ በእኛ ውስጥ ሲኖር፣ እግዚአብሔር ይህን እውነታ መንፈሱን ያለ መጠን በማፍሰስ ያረጋግጣል፤ ነገር ግን ከቤተ ክርስቲያን እጅግ ብዙው ክፍል ከእግዚአብሔር ጋር ተባባሪ ሠራተኞች ሳይሆኑ ይህ አይሆንም።”

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለው ትልቁ ክፍል፣ ወይም አብዛኛው ቤተ ክርስቲያን፣ በማቴዎስ ሃያ አምስት እንደ ሞኝ ደናግል ተወክሏል፤ ምክንያቱም በመጽሐፍ ቅዱስ “ብዙዎች” የተጠሩ ሲሆን “ጥቂቶች” ግን የተመረጡ ናቸው። ጥበበኞቹና ሞኞቹ በቅርቡ ከሚመጣው የእሱድ ሕግ በፊት በሚቀድም በእኩለ ሌሊት

ቀውስ ጊዜ በመለኮታዊ አስተዳደር ይለያያሉ። ይህ መለያየት ከዚያ በኋላ የመንፈስን ሙሉ መፍሰስ በኋለኛው ዝናብ ሊቀበል የሚችል ሕዝብ ያፈራል እና “በአንድ ቀን የሚወለድ ሕዝብ” ይሆናል። ከዚያም የእሴድ ሥር እንደ ሰንደቅ ይነሣል እና ዓለሙን በፍሬ ይሞላል።

ኢሳይያስ ሃያ ሰባት የመጨረሻው ዝናብ “በመጠን” መፍሰስ ሲጀምር፣ በሴፕቴምበር 11, 2001፣ “አንተ ከእርስዎ ጋር ትከራከራለህ” ብሎ እንደሚለው ያመለክታል። “በመጠን፣ በምትወጣበት ጊዜ፣ ከእርስዎ ጋር ትከራከራለህ።” የሴፕቴምበር 11, 2001 ክስተት በዓለምና በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ወዲያውኑ ክርክር ሆነ። እስከ ዛሬ ድረስ—ከሃያ ዓመታት በላይ ከዚያ በኋላም—እነዚያ ክስተቶች ከአንድ ዓይነት የዓለምአቀፍ ሴራ ይልቅ የእስልምና ድርጊት ናቸው ብሎ ለመመደብ የሚቃወሙ ክርክሮች አሁንም አሉ። ከመጨረሻው ዝናብ ርጭት መምጣት ጋር የተያያዘው ክርክር በሴፕቴምበር 11, 2001 ተጀመረ፣ ነገር ግን በዓለም ውስጥ የሚቀጥሉት ክርክሮች በእግዚአብሔር ትንቢታዊ ቃል የተለየው ያ “ክርክር” አይደሉም። ክርክሩ ከሚከተለው እንደሚመስለው ዓይነት ትንቢቶች ላይ ነው።

«በአንድ ወቅት፣ በኒው ዮርክ ከተማ ሳለሁ፣ በሌሊት ዘመን ሕንፃዎች ወለል በወለል ወደ ሰማይ ሲነሡ እንደመለከት ተጠራሁ። እነዚህ ሕንፃዎች እሳት የማይይዙቸው መሆናቸው ተረጋግጦ ነበር፣ እናም ባለቤቶቻቸውንና ገንቢዎቻቸውን ለማክበር ተሠሩ። እነዚህ ሕንፃዎች ከፍ እያሉ እና ደግሞ ከፍ እያሉ ተነሡ። በእነርሱም ውስጥ እጅግ ውድ የሆነ ቁሳቁስ ተጠቀሙ። እነዚህ ሕንፃዎች የነበሩባቸው ሰዎች፣ “እግዚአብሔርን በሚገባ እንዴት እናከብር?” ብለው ራሳቸውን አይጠይቁም ነበር። ጌታ በአሳባቸው ውስጥ አልነበረም።»

“እኔም እንዲህ አሰብሁ፡- ‘እንዲህ ሆነው ሀብታቸውን የሚያፈስሱ እነዚህ ሰዎች መንገዳቸውን እግዚአብሔር እንደሚያየው ቢያዩት እንዴት በሆነ! ግሩም ሕንፃዎችን እየገነቡ ነው፤ ነገር ግን በዓለሙ ሁሉ ገዥ ፊት ያላቸው እቅድና አሰራር እንዴት ያለ ሞኝነት ነው! እግዚአብሔርን እንዴት እንዲያከብሩት በልብና በአእምሮ ኃይላቸው ሁሉ በመመርመር አይማሩም። ይህንንም፣ የሰው ልጅ የመጀመሪያ ግዴታ የሆነውን፣ ከዓይናቸው አስወግደዋል።”

“እነዚህ ከፍ ከፍ ያሉ ሕንፃዎች ሲገነቡ፣ ባለቤቶቻቸው ራሳቸውን በማስደሰትና የጎረቤቶቻቸውን ቅናት በማስነሳት ለመጠቀም ገንዘብ እንዳላቸው በኩራት የተሞላ አምባገነናዊ ትዕቢት ደስ አላቸው። እንዲህ በማድረግ ያፈሰሱት ከገንዘቡ ብዙው በግፍ በመጫመቅ፣ ድሆችንም በማሰቃየት የተገኘ ነበር። በሰማይ የእያንዳንዱ የንግድ ሥራ ውል መዝገብ እንደሚጠበቅ፣ እያንዳንዱ ዓመፀኛ ግብይትና እያንዳንዱ ማታለል በዚያ እንደሚመዘገብ ረሱ። በማታለላቸውና በትዕቢታቸው ሰዎች ጌታ እንዲያልፉት የማይፈቅድላቸው ወሰን ድረስ የሚደርሱበት ጊዜ እየመጣ ነው፤ በዚያን ጊዜም የይሖዋ ትዕግሥት ወሰን እንዳለው ያውቃሉ።”

“በመቀጠል በፊት የተገለጠው ትዕይንት የእሳት ማንቂያ ነበር። ሰዎች ወደ ከፍ ያሉትን እና እሳት የማይይዙቸው ተብለው የሚታሰቡትን ሕንፃዎች ተመልክተው፣ “እነዚህ ፍጹም ደህና ናቸው” አሉ። ነገር ግን እነዚህ ሕንፃዎች እንደ ሬንጅ እንደተሠሩ ሆነው ተቃጠሉ። የእሳት ማጥፊያ መኪኖች ጥፋቱን ለማስቆም ምንም ሊያደርጉ አልቻሉም። የእሳት አደጋ አጥፊዎቹም መኪኖቹን ማስኬድ አልቻሉም።”
Testimonies, volume 9, 12, 13.

በ2001 ዓ.ም. ሴፕቴምበር 11 ከተከሰተው በኋላ ወዲያውኑ የአድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን እንደዚህ ያሉ ምንባቦችን ከዓለም ለመሰወር ፈለገች። ይህ ስለ ኒው ዮርክ ከተማ፣ እንዲሁም የእሳት አደጋ አደጋ ማጥፊያ መኪኖች ተከትሎ የተነሱትን እሳቶች ማቆም ያልቻሉባቸውን እጅግ ከፍተኛ ሕንፃዎች ስለሆነ እንዴት ሊሆን አይችልም? የአድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን በነቢይት የተጻፉ ናቸው ብላ ከምትናገራቸው ጽሑፎች ውስጥ እንደዚህ ያለ ምንባብ፣ እንደዚያ ያለ ፍጹም ከተከናወነ በኋላ፣ ከጣሪያ ላይ ሆኖ እንዴት ሊታወጅ አልነበረበትም?

የበኋለኛው ዝናብ መርጫት መምጣት፣ ይህም ትንቢታዊው “ክርክር” መምጣትን የሚያመለክት ሲሆን፣ የአድቪንቲዝምን የመጨረሻ ዓመፅ ደግሞ ይለያል፤ ምክንያቱም እዚያ እነርሱ ለቀረው ሕዝብ ነቢይት አድርገው የሚለዩአትን የእርስዎን ግልጽና ቀላል ቃላት ፈጽሞ ይክዳሉ።

“ሰይጣን ነው... ከእውነት ለማራቅ ሐሰተኛውን ያለማቋረጥ እያገባ ያለው። የሰይጣን እጅግ የመጨረሻው ማታለያ የእግዚአብሔር መንፈስ ምስክርነትን ከነፍጥ የሌለው ማድረግ ይሆናል። ‘ራእይ በሌለበት ሕዝቡ ይጠፋል’ (ምሳሌ 29:18)። ሰይጣን በእጅግ ጥበብ በተለያዩ መንገዶችና በተለያዩ ወኪሎች አማካይነት በእውነተኛው ምስክርነት ላይ ያላቸውን እምነት ለማናወጥ በእግዚአብሔር የቀረውን ሕዝብ ላይ ይሠራል።”

“በምስክሮቹ ላይ ሰይጣን የሆነ ጥላቻ ይቀጣጠላል። የሰይጣን ሥራ በእነርሱ ላይ ያለውን የቤተ ክርስቲያናት እምነት ማናወጥ ይሆናል፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር መንፈስ ማስጠንቀቂያዎችና ተግባራት ምክሮች ቢታዘዙ፣ ሰይጣን ማታለያዎቹን ለማስገባትና ነፍሳትን በስሕተቶቹ ለማሰር እንዲሁ ግልጽ መንገድ ሊያገኝ አይችልም።” Selected Messages, book 1, 48.

የስንዴውና የእንክርዳዱ ሁለቱም ትንቢታዊ መታሰር በሴፕቴምበር 11፣ 2001 በትንቢት መንፈስ ላይ በተነሣው ዓመፅ ጀመረ፤ ይህም በ1863 በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ከተጀመረው ቀስ በቀስ እየገፋ ከመጣ ዓመፅ ፍጻሜን ያመለከተ ነበር።

“እኛ እንደ ሕዝብ በምድር ላይ ካሉ ሌሎች ሕዝቦች ሁሉ በፊት እውነትን እንዳለን እንመሰክራለን። እንግዲህ ሕይወታችንና ባሕርያችን ከእንዲህ ዓይነት እምነት ጋር በሙሉ መስማማት ይገባቸዋል። ጻድቃን ለሰማያዊው ጎተራ እንደ ውድ እህል በነዳ ሲታሰሩ፣ ክፉዎች ግን እንደ እንክርዳድ ለታላቁ የመጨረሻው ቀን እሳት ሲሰበሰቡ የሚሆነው ቀን እጅግ ቀርቦብናል። ነገር ግን ስንዴና እንክርዳድ ‘እስከ መከር ድረስ አብረው ይድጋሉ።” Testimonies, volume 5, 100.

አድቪንቲዝም እነዚህ ሕንጻዎች በወደቁ ጊዜ ራእይ አሥራ ስምንት፣ ቁጥር አንድ እስከ ሦስት እንደሚፈጸም በቀጥታ የሚናገረውን የሚከተለውን ክፍል እንዴት ሊተው ይችላል?

“እኔ ኒውዮርክ በታላቅ የባሕር ማዕበል እንደሚጠረግ ተናግራለሁ የሚለው ወሬ አሁን እየመጣ ነውን? ይህን እኔ ከቶ አልተናገርሁም። በዚያ ቦታ ታላላቅ ሕንጻዎች ወለል በወለል ሲገነቡ ሳይ እንዲህ አልሁ፡- ‘ጌታ ምድርን እጅግ ሊያናውጥ በሚነሣበት ጊዜ እንዴት ያሉ አስፈሪ ትዕይንቶች ይከሰታሉ! በዚያን ጊዜ የራእይ 18:1-3 ቃላት ይፈጸማሉ።’ የራእይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት ሙሉው በምድር ላይ ሊመጣ ስላለው ነገር ማስጠንቀቂያ ነው። ነገር ግን ስለሚመጣው በኒውዮርክ ላይ በተለይ የተሰጠኝ ብርሃን የለኝም፤ የማውቀው ግን አንድ ቀን በዚያ ያሉት ታላላቅ ሕንጻዎች በእግዚአብሔር ንይል መዘርና መገልበጥ ይፈረሳሉ የሚለውን ብቻ ነው። ከተሰጠኝ ብርሃን መሠረት ጥፋት በዓለም ውስጥ እንዳለ አውቃለሁ። ከጌታ አንድ ቃል፣ ከኃይሉም አንዲት ንክኪ፣ እነዚህ ግዙፍ መዋቅሮች ይወድቃሉ። እኛም አስፈሪነታቸውን ልንገምት የማንችላቸው ትዕይንቶች ይከሰታሉ።” Review and Herald, July 5, 1906.

እዚህ እየተነጋገርንበት ያለው ጉዳይ እነዚህ ክፍሎች በሴፕቴምበር 11, 2001 ተፈጽመው እንደሆነ ወይስ እንዳልሆነ አይደለም፤ ምክንያቱም እነርሱ በፍጹም ተፈጽመዋል፤ ነገር ግን ልንመለከተው የምንፈልገው ጉዳይ በዚያን ጊዜ የሚጀምረው “ክርክር” ነው። ክርክሩም ስለ ትክክለኛ ወይም ስህተተኛ ዘዴ ነበር። የአድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን በ1863 የዊልያም ሚሊርን አሥራ አራት የትንቢት ትርጓሜ ሕጎች መቃወምን ጀመረች፣ አሁንም የደረሰችበት ደረጃ እንዲህ ነው፤ በአድቪንቲስት ሥነ መለኮት ምሁራን የተጻፈ እና በክህደት የወደቁ የፕሮቴስታንትነትና የሮማ ካቶሊክነት ሥነ መለኮት ምሁራን ደጋግመው ያልደገፉትን የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት መጽሐፍ መግዛት አትችሉም። ከ1863 እስከ 2001፣ እና እስከ ዛሬም፤

በመጀመሪያ በዌልያም ሚሊር የትንቢት ትርጓሜ ሕጎች የተወከለው ዘዴ ተጥሎ፣ በሮማ ካቶሊክነትና በክህደት በወደቀ ፕሮቴስታንትነት ዘዴ ተተካ። ራእይ አሥራ ስምንት፣ ቁጥር አንድ እስከ ሦስት በተፈጸመ ጊዜ የጀመረው ትንቢታዊ “ክርክር” ስለ እውነተኛ ወይም ሐሰተኛ ዘዴ ነበር።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ውስጥ በኢሳይያስ ምዕራፍ ሃያ ሰባት ያለውን “ክርክር” መመልከታችንን እንቀጥላለን።

“ክርስትናን የሚያቋቁመው ምን እንደሆነ፣ እውነት ምን እንደሆነ፣ የተቀበልነው እምነት ምን እንደሆነ፣ የመጽሐፍ ቅዱስ ሕጎችም—ከላቀው ባለሥልጣን የተሰጡ ሕጎች—ምን እንደሆኑ ራሳችን ማወቅ ይገባናል።” The 1888 Materials, 403.